

SENTÈNCIA 04-94 DE 27 D'ABRIL DE 1994

Lesions per imprudència.- Narració dels fets.- Error en l'apreciació de la prova.- Responsabilitat civil.

Ponent: M.I. Sr. Yves PICOD

ANTECEDENTS

1. RESULTANT: que incoada la causa núm. 57-ED-89 pel delictes de lesions i danys per imprudència, va ésser processat el querellat Marinho F.D.C. i, vist el judici oral, el Tribunal de Corts va dictar sentència en data 5 de juny de 1993 amb la següent part dispositiva "FALLEM: que hem d'absoldre i absolem a Antoni E.F., del delictes que se li imputava. Que hem de condemnar i condemnem Marinho F.D.C., com a autor responsable d'un delictes major de lesions per imprudència tipificat en l'article 197 del Codi penal i d'altres delictes menor de danys per imprudència de l'article 337 del mateix Codi, a la pena de DOS MESOS DE PRESÓ CONDICIONAL, multa de VINT-I-CINC MIL PESSETES (25.000), retirada del seu permís de conduir durant UN MES; pagament de les despeses processals. Per via de responsabilitat civil, condemnem Marinho F.D.C., solidàriament amb la seva companyia d'assegurances Becier, a satisfer al Sr. Antoni E.F. la quantitat de QUINZE MILIONS TRENTA TRES MIL QUATRE-CENTES PESSETES (15.033.400), sense donar lloc a la indemnització reclamada per la CASS.

2. RESULTANT: que contra la sentència abans esmentada s'interposà recurs de suplicació pel lletrat Sr. Francesc G. E., en interès de la companyia d'assegurances BECIER, el qual al·legà com a motius del recurs: 1.- trobar en la sentència imprecisió de la narració dels fets que es consideren provats. 2.- error en l'apreciació de la prova. 3.- infracció de les normes relatives a la responsabilitat civil establerta en la sentència.

3. RESULTANT: que contra la sentència abans esmentada s'interposà recurs de suplicació pel lletrat Sr. Jesús J. N. en interès de Marinho F.D.C., el qual al·legà com a motius del recurs: 1.- error en l'apreciació de la prova i violació del dret a la presumpció d'innocència. 2.- infracció de les normes relatives a la responsabilitat civil.

4. RESULTANT: que, pel que fa al recurs de la companyia d'assegurances BECIER, els motius són els

següents: 1.- En primer lloc, la sentència objecte del recurs no conté la narració precisa dels fets que es consideren provats, concretament es diu que el vehicle conduït per F.D.C. circulava sense cap mena d'enllumenat quan aquest fet no és cert, fins i tot es podria qualificar de deficient, però no d'inexistent, i aquest element és determinant en l'apreciació de la concurrència de responsabilitat en la producció de l'accident. 2.- Antoni E.F. va ésser processat igual que el condemnat, i el Ministeri Fiscal ha retirat la seva acusació contra ell, sense indicar els motius de la seva radical decisió. 3.- En la resolució recorreguda s'han produït importants errors, en l'apreciació de la prova que han portat a considerar que F.D.C. és l'únic responsable de l'accident, oblidant la participació decisiva i activa en la producció del mateix accident d'E.F., conductor del vehicle que es trobava fent una perillosa maniobra d'avançament; en efecte, la sentència recorreguda pren com a element bàsic la declaració dubtosa de dos testimonis, M. Lluïsa D. R. i Emili C.M. no va prendre totes les precaucions suficients en efectuar tal avançament de nit i en una corba. 4.- En el moment de fixar el quantum de la indemnització a percebre per E.F., la sentència infringeix normes relatives a la responsabilitat civil. En primer lloc, reclama la pèrdua d'uns guanys a l'explotació d'un negoci de vídeos sense haver acreditat la certesa dels seus ingressos; en segon lloc, la sentència fixa de forma arbitrària la indemnització a percebre en concepte d'incapacitat total en l'import de 150.000 PTA mensuals a raó 38 mesos, sense comptar amb cap mena de suport que acrediti que aquests eren els guanys que efectivament havia deixat de percebre; en tercer lloc, quant a l'IPP, la sentència objecte de recurs assigna el punt de valor de 200.000 PTA quan la defensa del propi perjudicat valora el punt a raó de 170.000 PTA, cosa que representa una reclamació per aquest concepte de 6.800.000 PTA, és a dir 1.200.000 PTA menys del que fixa el Tribunal. Per altra part, la valoració del punt resulta totalment desmesurada. Sol·licita, consegüentment, un repartiment de responsabilitat a raó d'un 50% i la reducció de la indemnització fixada per a E.F..

5. RESULTANT: que, per la seva part, Marinho F.D.C. manifestà que el testimoniatge de la Sra. D. no té cap rellevància, ja que es refereix al trajecte anterior a la sortida del poble d'Encamp i posa en dubte l'altre testimoniatge. Afegeix que la maniobra perillosa d'avançament justificaria una concurrència de culpes, 10% per ell i la resta per l'altre conductor. Correspon així alleugerar substancialment la pena pronunciada. En segon lloc, demana una moderació dels diversos perjudicis, adherint-se als arguments de fet i de dret de la companyia d'assegurances Becier.

6. RESULTANT: que Antoni E.F. respon als arguments dels apel·lants de la manera següent: la relació dels fets és perfectament objectiva i l'apreciació de les proves és correcta, el perjudicat no va cometre cap tipus d'imprudència. Va avançar amb bona visibilitat i amb línia discontinua, sense cap obstacle visible com ho ha confirmat el testimoni Emili C. Quant a la fixació del perjudici manifesta que la quantitat a preu fet de 150.000 PTA mensuals, molt inferior al reclamat és inferior al salari d'un electricista instal·lador d'obres. Afegeix que els assegurats a la CASS en qualitat d'autònoms no gaudeixen d'una pensió mensual en compensació del salari deixat de percebre. Considera, per altra part, que si reclamava la fixació del punt d'IPP a 170.000 PTA, també reclamava 5.000.000 PTA pel perjudici laboral.- La sentència denega aquest darrer perjudici per considerar que està comprés en l'IPP, fixant la valoració del punt a 200.000 PTA. En conclusió, fa ressaltar que no existeix cap motiu legal que permeti una revisió de la demanda.

7. RESULTANT: que en el tràmit de la vista oral del recurs els respectius recurrents i el recorregut van informar fonamentant-se en les seves pretensions i el Ministeri Fiscal va sol·licitar la confirmació de la sentència.

FONAMENTS DE DRET

1. CONSIDERANT: que la redacció dels fets en la sentència recorreguda és correcta i objectiva, que està precisat que el vehicle de Marinho F.D.C. circulava en sentit contrari sense enllumenat visible, la qual cosa no significa "sense cap mena d'enllumenat" però que s'ha d'interpretar com una insuficiència d'enllumenat, insuficiència que es desprèn de les pròpies declaracions del processat.

2. CONSIDERANT: que no existeix cap error en l'apreciació de les proves. Que la maniobra d'avançament es feia en una corba oberta amb una bona visibilitat i línia discontinua segons les constatacions de la Policia. Que la declaració precisa de la Sra. D. R., agent de circulació, presumeix de bona fe que havia vist diverses vegades circular el vehicle sense llum, des del balcó de casa seva, la qual cosa no es una prova directa dels fets, però és un indici interessant que coincideix amb la declaració del Sr. C., que aquestes dues declaracions no deixen cap mena de dubte sobre les circumstàncies quan afirma que el vehicle circulava en direcció contrària no portava "cap tipus d'enllumenat". Que el processat va confirmar ell mateix la insuficiència d'aquest enllumenat. Que, en aquest cas no pot existir un repartiment de culpabilitat; en efecte, o el

conductor que efectuava la maniobra podia veure el vehicle contrari o no podia; que no és d'aplicació la teoria de l'equivalència de les condicions quan es demostra que les circumstàncies que van provocar l'accident són únicament imputables a la negligència d'un conductor.

3. CONSIDERANT: que, subsidiàriament un repartiment de faltes seria contradictori amb el principi d'autoritat del jutjament penal sobre el jutjament civil. Que en efecte, el Tribunal de Corts va absoldre E.F., i el Ministeri Fiscal no va recórrer contra aquesta disposició absolutòria; Que, per tant, el Tribunal Superior no podria atribuir una part de responsabilitat a E.F., sense contradir la resolució penal del Tribunal de Corts que el va absoldre totalment, disposició no recorreguda.

4. CONSIDERANT: que la pena pronunciada contra Marinho F.D.C. pren en consideració el grau de gravetat de la falta de negligència a partir de fets degudament provats.

5. CONSIDERANT: quant a l'apreciació del perjudici, que el Tribunal de Corts va avaluar de manera molt adequada i motivada el pretium doloris i la incapacitat temporal total soferta pel perjudicat.

Que la valoració del punt de la incapacitat parcial permanent es va fer a partir de dos criteris objectius: l'edat i el grau de gravetat. Que, no obstant això el Tribunal de Corts va fixar el punt d'incapacitat parcial permanent a 200.000 PTA, ultrapassant així la valoració del punt a 170.000 PTA feta per la defensa del perjudicat.

Que per altra part s'ha de tenir en compte que en el seu escrit el perjudicat reclamava també la indemnització d'un perjudici laboral (5.000.000 PTA) denegat pel Tribunal de Corts. Però que la demanda per aquest perjudici professional, estava formulada de manera totalment distinta de l'IPP, és a dir, per una causa específica que es podia identificar com una pretensió suplementària.

Que si el Tribunal de Corts no va excedir la valoració global del perjudici corporal, va estatuir ultra petita en relació a l'avaluació de l'IPP.

7. CONSIDERANT: que, per altra part l'avaluació del punt a 170.000 PTA no és excessiva en consideració a l'edat d'E.F., i del grau excepcional d'IPP.

Vistos el Codi penal, el Codi de procediment penal, la doctrina legal i la jurisprudència, els usos i costums i la Constitució del Principat,

D E C I D I M

1. La confirmació de la sentència dictada pel M.I. Tribunal de Corts en totes les seves disposicions llevat de la valoració de l'IPP que ha d'ésser reduïda a la quantitat de 6.800.000 PTA (170.000 PTA x 40) que es revoca exclusivament en el pronunciament.

2. Declarem d'ofici les despeses processals causades pels recursos.

3. Manem que es remetin les actuacions amb testimoni d'aquesta sentència al Tribunal de Corts, per al seu compliment i execució.

Així, per aquesta nostra sentència, definitivament jutjant, ho manem i firmem.